

که په میوند کې شهید نه شوي
خدا پرو لالیه به ننګی ته دې ساقیته

لنډيو ته يوه لنډه کتنه

لنډيو ته يوه لنډه کتنه

ارين يون

ارين يون

۱۳۹۳
لمريز

۱۹

Ketabton.com

لنڊيو ته يوه لنډه کتنه

ارين يون

۱۳۹۳ ل کال

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم: لنډيو ته يوه لنډه کتنه

ليکواله: ارين يون

خپرندوی: د افغانستان ملي تحريک فرهنگي خانګه

د خپرندوی پرله پسې نومره: (۱۹)

کمپوز/ډيزاين: فياض حميد

چاپشمبر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپ وار: لومړی

چاپ نېټه: ۱۳۹۳ ل کال

نيوليک

مخ	سرليک	گڼه
۱	درنو لوستونکو ته يوه يادونه	۱
۳	سريزه	۲
۸	د لنډيو ويونکي	۳
۱۰	د لنډيو لنډه تاريخچه	۴
۱۲	د لنډيو نومونه	۵
۱۴	د لنډيو شکل او محتوا	۶
۳۱	د نړۍ له نورو مشهورو شعرو سره...	۷
۳۷	د لنډيو په هکله ليکل شوي اثار	۸
۴۹	اخځونه	۹

د تحریک یادښت

فرهنگي څانګه د افغانستان ملي تحریک له اساسي څانګو څخه یوه ده. د دې څانګې دنده داده چې هېوادوالو ته فرهنگي خدمات وړاندې او ګټور فرهنگي کارونه ترسره کړي. د تاریخي، ملي، کلتوري ورځو او تاریخي او ملي شخصیتونو نمانځل د دې څانګې نورې دندې دي. د هېواد د لیکوالو د علمي، دیني، روزنیزو او معلوماتي اثارو چاپ هم د دې څانګې له اساسي دندو څخه ګڼل کېږي. له هغې ورځې راهیسې چې تحریک خپل عملي فعالیتونه پیل کړي دي، نو دې څانګې هم ورسره سم خپل فعالیتونه چټک کړي دي. تاریخي ورځې یې نمانځلي، تاریخي وټونو ته یې لوحې جوړې کړي. علمي سیمینارونه او ورکشاپونه یې جوړ کړي دي.

د تحریک دې څانګې د تحریک د عمومي هدفونو په رڼا کې وپتېيله چې په یوځایي ډول (شل عنوانه) کتابونه چاپ کړي. په دې اثارو کې اکثره دیني او علمي اثار شامل دي چې درنو هېوادوالو ته یې وړاندې کوي.

دا اثر (لنډیو ته یوه لنډه کتنه) چې ستاسو په لاس کې دی، اغلې (ارین یون) لیکلی او د همدغو شلو عنوانو اثارو له جملې څخه دی. هیله ده درانه لوستونکي ترې ښه ګټه پورته کړي. تحریک خپلو هېوادوالو ته ډاډ ورکوي چې په راتلونکي کې به هم خپلو دې ډول هڅو ته دوام ورکړي.

د هېواد د فرهنگ د بډاینې په هیله

په درناوي

د افغانستان ملي تحریک

فرهنگي څانګه

درنو لوستونکو ته يوه يادونه

درنو او قدرمنو لوستونکو! دا اثر يا کتابگوټی چې اوس ستاسو په لاس کې دی، دا زما د تحصيلي دورې د وروستي کامل محصول دی. د (۱۳۷۰) ل کال په وروستيو کې زه د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي له پښتو څانگې څخه فارغه شوم. د تحصيل په بهير کې مې له څېړنې سره لېوالتيا درلودله، د تحصيل پر همدې وروستي کال مې د لنډيو په باب دغه لنډه ليکنه او څېړنه وکړه، له (۱۳۷۰ل) څخه بيا تر (۱۳۹۳ل) کال پورې دادی (۲۳) کاله تېر شول، په دې بهير کې مې د بل هر هېواد وال په شان د ژوند ډېرې سرې تودې تېرې کړي، مهاجرتونه، جنگونه، سترپاوې او ستومانۍ، تکليفونه مو ټول يو بل پسې تېر کړل.

کله چې افغانستان کې نسبتاً آرامي او سوکالي راغله، نو بيا پر نورو گڼو ټولنيزو، سياسي او رسمي چارو مصروفه شوم، د ليکوالۍ ځای راډيويي او ټلوېزيوني او پارلماني بحثونو ونيو. دا اثر چې مې هغه وخت ليکلی و، نو ځان سره مې ساتلی و، څو کاله دمخه چې مې د کور لوبڼي او زاړه کتابونه بيا له سره منظمول، نو دا کتابگوټی مې يوځل بيا لاس ته راغی، يون ته مې ورکړ چې يوځل يې وگوري او اصلاح يې کړي. کله چې د افغانستان ملي تحريک فرهنگي څانگې د کتابونو د چاپ لړۍ پيل کړه، نو له ما څخه يې د چاپ لپاره ددې کتاب غوښتنه وکړه. زه که څه هم په دې پوهېدل م چې دا کتاب تر چاپ دمخه پوره سمون، زياتونې او

بشپړتيا ته اړتيا لري او دا مهال زه هم له گڼو مصروفيتونو سره مخامخ يم او ددې مجال راسره نه شته چې دا كتاب بشپړ كړم، خو چاپ ته مې ځكه زړه ښه كړ چې د الله (ج) له كلام (قران كريم) پرته نور هېڅ كتاب بشپړ، پوره او كره نه دى. بله خبره دا وه چې دا كتابگوټى زما د تحصيل د دورې محصول دى، نو ځكه مې د هغه وخت د يوه تصوير په توگه په خپل همغه پخواني شكل پرېښود، هيله ده درانه لوستونكي به راته ددې اثر نيمگړتيا وښيي او ددې كتابگوټي ځينې برخې كه لوستونكو ته گټورې تمامې شي، نو دا به زما لپاره د ډېرې خوشالۍ ځاى وي.

د افغاني فرهنگ د لابلداينې په هيله

ارين يون

په ولسي جرگه كې د ننگرهار د خلكو استازې

۱۳۹۳ ل كال

كابل - افغانستان

سرېزه

هغه طبیعت چې موږ په کې ژوند کوو، د رمزونو او عجایبو طبیعت دی او د طبیعت پر رمزونو پوهېدل خلاق فکر او رڼې سترگې غواړي. خدای پاک په بېلا بېلو سیمو کې بېلابېل وگړي خلق کړي دي، ډول ډول خصلتونه یې ورکړي دي، د مینې، عاطفې، دښمنۍ او کینې خراغونو زړې د هر چا په زړه کې راتوکېدای شي. په دې دنیا کې داسې ملتونه هم شته چې د سوکالۍ سیندونه ترې تاو دي، د ژوند گلابونو ورته وخت پر وخت شونډې پرانیستي، خو د ریاضیت او سختۍ دلمبو څاڅکي یې هېڅ کله په زړه نه دي اورېدلي، داسې ملتونه هم شته چې د ژوند په اوږدو او د تاریخ په پوړیو کې یې له کافي پرته په بل شي یې پښې نه دي لگېدلي، د اورونو او دردونو موسمي بارانونه وخت پر وخت پرې را اورېدلي، د ژوند خواږه یې په ترڅو کې داسې حل شوي چې هېڅ تصور یې نه کېږي، خو د پت، عفت او غیرت د شملې گل یې لاهم هغسې شونډې سپړي، خزان، باد او باران، توپان او سیلی نه پېژني. پښتون ملت هم په دنیا کې داسې یو ملت دی چې په دې لاندې او وروستۍ کټگورۍ کې راځي، که د خپل هېواد تاریخ ته نظر وکړو، نو د تاریخ په زړه کې به داسې کومه

محدوده دوره پیدا کرو چي هلته دي پښتنو د سوکالۍ او ارامۍ
خوب کړی وي.

هر يرغلگر چي په خپل مټ کله د باور هيله پيدا کړې، نو زموږ
هېواد ته يې شونډې خټلي، خو پرته له دې چي د افسوس،
پرېشاني او پښېمانۍ لاسونه وروړي، نور څه په لاس نه ورځي.

له چنگېز خان، هلاکو، مغلو، انگرېزانو نه نيولې او بيا په اوسني
عصر کې روسانو ټولو زموږ د خاورې او پښتون ولس د تورې مزه
ځکلې ده.

دښمنانو چي زموږ د غيرتي ولس هېڅ ډول برياوې د سر په سترگو
نه شي ليدلې او نه يې زغملې شي، نو د هغوی د معنويت په
لوټولو او سوزولو يې لاس پورې کړ. زموږ د خلکو ډېره تاريخي
شتمني يې له خاورو سره برابرې کړې، ډېر اثار يې د اور لمبو ته
وسپارل او ډېر يې له ځان سره يوړل. خو له دې سره سره زموږ د
ولس ځينې داسې فرهنگي ميراثونه لاپاتې شول چي موږ ته ډېر
ارزښت لري. ددې ډول فرهنگي شتمنيو له جملې څخه يو هم لنډۍ
دي چي ولسي مرغلرې هم ورته وايي.

لنډۍ د پښتون ولس د فکر وړانگې دي.

لنډۍ د عاطفې او احساساتو او فکر ځلېدونکې مرغلرې دي.

لنډۍ د پټو دردونو او زخمي زړونو درمان او د مرحم پټۍ دي.

لنډۍ د هغو پېغلو چې د اسارت سيوري يې ځواني خوري، د پټو درونو او اندېښنو انځورونه دي.

لنډۍ د رزم او بزم د مورچل ترانې دي.

لنډۍ د ملالو له خولې راوتلي د اور هغې لمبې دي چې د ميوند په دښتو کې د انگرېزانو پر روحياتو اور بلوي.

لنډۍ زموږ د خلکو د بې تکلفه ولسي ژوند ځلانده هېنداره ده.

لنډۍ زموږ د کليو، هوجرو او دېرو ګاڼه ده.

لنډۍ د احساس هغه پلوشه او د مينې هغه لمبه ده چې له يوه زړه نه وځي او بل کې ځای نيسي.

لنډۍ د انساني مينې د تلپاتې شعرونو نوم دی.

لنډۍ د نفس د تذکې او روحياتو د وينځلو درمل دي.

لنډۍ د يو مين مسافر د اسوېلو تلپاتې نښه ده.

لنډۍ زموږ د جرګو او مرکو مالګه ده.

لنډۍ د بې ننگو او بې غيړتو د غندنې يوه ځلېدونکې پاڼه ده.

لنډۍ د ګودرونو، مازيګرونو، منګيو او اتڼونو تابلو ده.

لنډۍ زموږ د ولس د پروني تاريخ انځور او د راتلونکي لپاره الهام

دی، لنډۍ مينه ده، عاطفه ده اور دی او وږمه ده.

لنډۍ د کوم وزیر اکبرخان توره ده چې د کوم مکناتین تر ستوني وځي.

لنډۍ د پښتني جنت د حرم د ښاپېريو په شونډو جوړ د خبرو گل ويونه دي.

لنډۍ د زمانې روح دی، چې تېره له اوسني او اوسنۍ له راتلونکي سره وصلوي.

لنډۍ د کاني کرښه ده چې له منځه تلل يې گران دي.

لنډۍ په سکني ماښام کې د يتيمانو ((هغه چې د ماښام ډوډۍ له اوبښکو سره خورينه)) د سپينو او ځلېدونکو اوبښکو رڼا ده.

لنډۍ يو امو عاطفه او يو اباسين احساس په ځان کې لري.

لنډۍ د يو قسم خوړلې ناکامې مينې فریاد دی.

لنډۍ د غرو د کوچيانو ((چې د سحر اور يې بلېږي دوی ترې ځينه)) د زړه اواز دی.

لنډۍ د جنگ، مېړانې او نارينتوب سرکښه څپه ده.

لنډۍ د کوم خوشال د رزم او بزم د شعري رباب نغمه ده.

لنډۍ د کوم مغلي توپان به مقابل کې د کوم ياغي (روښان) د وينې جذبه ده.

لنډۍ د کوم رحمان د عزم، حلم او زغم ډيوه ده.

لنډۍ د کوم (اورنگ) په جیلونو کې د کوم (هجري) د وینو سره لیکه ده.

لنډۍ د کوم (جمال) د منطق توره ده.

او بلاخره لنډۍ د انساني مینې او دردونو د بیان یوه داسې وسیله او د محبت یوه داسې پلوشه ده چې انساني روح ته تسکین ورکوي او د غمونو بار یې له اوږو پرېباسي.

که څه هم لنډۍ یو داسې بحر دی چې پولې نه لري، د ټول عمر لپاره که یو څوک په کې وگرځي راوگرځي بیا یې هم سرحد نه شي پیدا کولای، خو زه دلته غواړم په لنډ ډول د لنډیو پر شکل، محتوا او ځینو برخو لنډې څرگندونې وکړم.

په درنښت

ارین مومنده

د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي

د پښتو څانګې د څلورم ټولګي محصله

لومړۍ څپرکۍ

د لنډيو ويونکي

لنډۍ زموږ د شفاهي ادب او زموږ د پښتني فولکلور د شتمنۍ يوه مهمه برخه ده. لنډۍ هغه اشعار دي چې شاعر يې معلوم نه دی. د ټول ولس گډ مال دی او د پښتنو د نرو او ښځو د احساساتو هنداره ده. لنډۍ د پښتنو له ژوند نه راوتلي دي، د دوی د ټولنيز جوړښت، نړۍ ليد، ملي تاريخ، رزمونو، بزمونو، کړو وړو، عاداتو، رسمونو، رواجونو، احساساتو، عواطفو، خيالونو او رنځونو بيان په کې په ډېره ساده، ښکلې، مهذبه او صادقانه بڼه شوی او ددوی د ټول ژوند رښتينې انځورگرې او ترجماني دي. لنډۍ په هره سيمه کې اوږدېدل کېږي او کله چې په يوه سيمه کې وويل شي، بلې سيمې ته بيا د سترگو په رپ کې رسېدلې وي، پرته له دې چې خپل اصالت او ملي رنگ يې له لاسه ورکړی وي.

لنډۍ زياتې د ښځو له خوا ويل شوې دي او څرنگه چې د ښځې وينا نسبت نارينه ته ډېره لطيفه او موثره ده، نو ځکه يې خوند هم د ولسي شعرونو تر نورو ډولونو زيات دی. د لنډيو ستر اهميت دا دی چې د هغه سندريز خصوصيت او اهنګ لرونکي فطرت د نړۍ په ټولو فولکلوري شعرونو او سندرو کې ممتاز دی او ساری نه لري.

د لنډيو لنډه تاريخچه

د ولسي سندرو (لنډيو) عمر حتی په اتهکلي توگه هم معلومېدی نه شي، خو دومره ویلی شو چې دا نوعه له ډېرې پخوا راهیسې موجوده وه، مثلاً یوه مشهوره لنډۍ ده، چې زر کلن قدامت لري دا لنډۍ د (خالو) معشوقې ویلې ده. (خالو) د (غزنوي محمود) له پښتنو سپه سالارو څخه یو مشهور سپه سالار و، کله چې دا پوه شوه چې خالو له خپل لښکر سره له جنگ نه بېرته راستون شو، نو دا لنډۍ یې وویل:

چې د خالو لښکرې راغلې

زه به گومل ته د خپل یار دیدن ته ځمه

له پورتنۍ لنډۍ څخه دا ښکاري چې لنډۍ زر کاله دمخه یقیناً موجوده وه، ښایي تر دې لنډۍ څخه مخکې ډېرې نورې لنډۍ هم ویل شوې وي چې ډېر تاریخي اسناد په کې خوندي وي، خو اوس یا بېخي له مینځه تللي یا یې بڼه او سټه اوښتې دي. له بلې خوا په لنډيو کې د پښتنو ژوند د اجتماعي او اقتصادي اړیکو څرگندونې شوې دي، په مختلفو برخو کې یې د ژوند عکاسي کړې او حتی د هېواد د تاریخ ډېرې حساسې مرحلې هم په لنډيو کې راغښتل شوي دي، لکه:

که په میوند کې شهید نه شوي

خدا یرو لایه یې ننګۍ ته دې ساتینه

دغه لنډۍ چې د میوند د تاریخي پېښې څرگندونه کوي، زموږ د خلکو د حماسو په تاریخ کې لوړ مقام لري، چې اوس دغه لنډۍ زموږ تاریخ ته ور داخله شوې او د تاریخ جز ګرځېدلې ده، نو دغسې نورې لنډۍ هم لرو چې په تاریخي لحاظ ډېر اهمیت لري، ډېرې بار ارزښته تاریخي پېښې موږ ته منعکسوي او ډېر معتبر اسناد موږ ته په لاس راګوي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

د لنډيو نومونه

لنډۍ ته ټيکۍ، مصرۍ، ټپه، اواز، بدله او سندره هم وايي او دا بېلابېل نومونه د بېلابېلو ځايونو په اعتبار دي. يانې د پښتنو په يوه سيمه کې ورته لنډۍ وايي او بله کې ورته ټپه وايي او کله چې لنډۍ په سروکي او نيمکۍ کې راشي، نو په دغه صورت کې ټيکۍ ورته هم وايي. دلته به د لنډيو نومونو ته لنډه کتنه وکړ:

۱- لنډۍ: د کندهار او پکتيا خلک ورته لنډۍ وايي دا په دې مانا چې لنډۍ په کندهار کې يو ډول مار دی که سړی وچيچي ورڅخه نه رغېږي، يانې په لنډيو کې دومره شعري قوت موجود دی، چې تاثير يې له هغه مار سره چې نوم يې لنډۍ دی برابر دی، دغه راز کېدی شي لنډۍ د خپل لنډ ترکيب او جوړښت له مخې هم لنډۍ وبلل شي.

۲- مصرۍ يا ټپه: د يوسفزيو ټبر او هغه پښتانه چې په پېښور کې اوسېږي هغوی يې د مصرۍ يا ټپې په نوم يادوي، چې دا هم علت لري او هغه داسې چې مصرۍ په پښتنو کې يو ډول مشهوره توره ده چې په جگړو کې ورڅخه ډېره استفاده شوې ده، يانې زموږ لنډۍ د مصرۍ تورې غونډې اغېزه بڼدلای شي.

۳- ټيکۍ: د اصلي مطلب په مانا ده، يانې زموږ په هره لنډۍ کې دا توان موجود دی چې په ښه هنري شکل کې زموږ د مطلب ټکي بيان کړي، په دغه وجه د مشرقي او وردگو خلك ورته ټيکۍ وايي.

يادونه بايد وشي چې مصري يا ټپه او ټيکۍ معياري نومونه نه دي ټول پښتانه هغه نه پېژني.

څرنگه چې مو پورته يادونه وکړه، دغه نومونه په يوې مشخصې سيمې پورې تړل کېږي، يوازې (لنډۍ) نوم دی چې ټول پښتانه يې پېژني.

www.melitahrik.com
0777 400 116

دویم څپرکی

د لنډیو شکل او محتوا

د شکل له مخې لنډۍ یو ثابت شکل لري چې له هغه څخه تغیر نه خوري او که یې وخوري، نو جوړښت یې وړانږې او بیا نو لنډۍ لنډۍ نه گڼل کېږي، خو د محتوا له مخې لنډۍ پر بېلابېلو محتوايي برخو وېشل کېږي چې د ژوند هره برخه بیانولای شي او هر فکر په کې بیانېدی شي. دلته به په لنډیز سره دواړو ته کته وکړو:

۱- شکل: لنډۍ عادتاً دوه مسرې لري چې لومړۍ مسره یې نهه څپې او دویمه مسره یې دیارلس څپې لري، چې دا قانون پر ټولو لنډیو تطبیقېږي، د بېلګې په توګه به څو لنډۍ وګورو.

په سترګو بیا د رنجو زور که

د مسافر جانان دې غږ دی چې راحینه

اوله مسره: په_ستر_گو_بیا_د_رن_جو_زور_که

دویمه مسره: د_م_سا_فر_جا_نان_دې_غږ_دی_چې_را_ځي

نه_

پورته لنډۍ کې مو ولیدل چې لومړۍ مسره یې نهه څپې او دویمه
مسره یې دیارلس څپې لري.

که د یار غږ راباندې وشي

مال به خیرات کړم سر به زېری ورکومه

اوله مسره: که د یار غږ را بان دې وشي.

دویمه مسره: مال به خیرات کړم سر
به زېری ورکه و مه.

همدغه ډول که هره لنډۍ وگورو او پر څپو یې وېشو لومړۍ مسره
یې نهه او دویمه مسره یې دیارلس څپې لري.

دغه راز په پښتو لنډیو کې د خج موضوع داسې ده چې لومړۍ
مسره یې چې نهه څپې لري پر څلورمه او اتمه څپه یې خج راوړل
کېږي. او په دویمه مسره کې چې دیارلس څپې لري پر څلورمه،
اتم او دولسمه څپه خج راوړل کېږي.

د بېلگې په توگه لاندې لنډۍ گورو.

که پسې مرم مرگ مې پرځای دی

U / UUU / UUU

زما پر سر یې جېل خانې منلې دینه

U / UUU / UUU / UUU

راځه راځه ديدن مې وکه

U/UUUU/UUUU

د سرتختې راباندې ږدي پناه يې کړمه

U/UUUU/UUUU/UUUU

ستا له يارۍ به توبه نه کړم

U/UUUU/UUUU

که جلادان مې سر له تورو سره وړينه

U/UUUU/UUUU/UUUU

۲- د لنډيو محتوا:

پښتانه زلميان او پېغلې چې د مينې او محبت لومړی څرک حس کاندې، نو د مينې سوز او درد لومړی ځل په لنډيو راکموي او خپل ځان په ډېر اخلاص دغو ولسي سندرو ته تسليموي او د خپلې ټولنې پېښې، غمونه او کړاوونه په سندرو او لنډيو کې ځايوي.

مينې دې داسې کانې وکړې

لکه قصاب پر لاره ځم گوتې شمېرمه

د مينې اور مې په زړه بل دی

لوگي يې خپرې پرې اخر به لمبه شمه

د مینې اور دی چې یې گورې

پتنگ په سرو لمبو کې ځان ستي کوبنه

د تورې زخم جوړېږي، خو هغه زخم چې د دنیا په طبیبانو نه
جوړېږي او هغه غم او درد چې په هېڅ درد و غم برابر نه دی، هغه
بېلتون دی، هغه د بېلتون غم دی، هغه بېلتون چې دوه مین یو له
بله جلا کړي هغه تر ټولو غمونو سخت غم دی، بېلتون ناسور زخم
دی، بېلتون د مینانو تر ټولو غټ دښمن دی، سوداګري کوي او تل
د مینانو زړونه سوري کوي، نو ځکه له بېلتون څخه ځورېږي او
وايي:

بېلتون د کلي په منځ راغی

نارې وهي چې دوه مین جلا کومه

بېلتون د خلکو د خدا کړم

ځکه هر وخت ګرېوان شلېدلی ګرځومه

بېلتون د زړه په سر سوری کړم

په تور لحد کې به ښېرا ورته کومه

بېلتون د مینې سودا ګر دی

د اشنا قدر په اشنا پیدا کوبنه

سوی زړګی، د ارمان نارې، د شهید له هرې سلګۍ سره ارمان، د
دیدن په تمه د عمر بې صبرانه تېرېدل او قیامت ته د هغې

پرېښودل، پر ځان تورې خاورې اچول، بې دیدنه نه رغېدل، پر لارو، غرونو، دښتو، کلیو او بانډو باندې د دیدن په تمه عمر تېرول دا ټولې د اشنا د مینې او محبت د سختې او ستونزمنې لارې او پړاوونو د وهلو لپاره دي. په همدې هیله شپې سبا کوي، میاشتي کلونه او عمرونه تېروي یا د دیدن او ارمان لپاره پر ځان د مسافری او ستړیاوو سختې ورځې شپې سبا کوي، خو که چېرته ورته د یار د لیدو خبر راشي، نو د خپل د ځنکدن سلگۍ یې هېرې شي.

دیدن دې یاره په قیامت دی

په دې دنیا مو دیدن ونه شو مینه

دیدن دې باغ زړه مې بلبل دی

بېلتون باغوان بلبل په باغ کې نه پرېږدینه

دیدن په غټو سترگو وکړه

سبا به ځمه نه به وکړو دیدنونه

دیدن په سین کې را لاهو کړه

د تورو زلفو جال په لاس ولاړه یمه

په سلگونو بنځینه لنډۍ شته چې د نارینه سالاری پر ضد د پښتني
بنځې اعتراض او تاریخي نیوکې بیانوي، چیغې وهي او د ځان په
هکله د نارینه و ظلم او ستم برینډوي.

پښتون ولس کې لاتراوسه پورې له بنځې سره د هغې د حقوقو په
تناسب سم چلند نه کېږي. د وگړو، کورنیو او قبایلو ترمنځ د بدیو
مرگونو، تېریو او دښمنیو په بدله کې د بنځې ژوند د قربانۍ تر
پولې رسېږي.

ددې ترڅنګ نور ګڼ شمېر ناوړه کړه وړه دي چې د بنځې ژوند له
ستونزو او کړاوونو سره مخامخوي، نو ځکه خو بنځه د همدې
ترخه او انساني ضد موقعیت د رسوا کولو په خاطر او د نارینه وو
د ناوړه چلند پر ضد د خپل تاریخي اعتراض د بیان لپاره دا
بنکلي او زړه وړونکې او سوچه لنډۍ د پښتنو پر ګڼو حافظې ته
ورشیندي.

صورت مې خپل واك يې د بل دی

صورتہ خاورې شې چې نور دې واك كوينه

همزولو غم راسره يو كړئ

پلار مې ظالم دی په بوډا مې خرڅوینه

خدايه د كونډو پناه گير شې

چې ميراث خور يې په لېوانو ودينه

ما ويل د زړه يار به مې خپل شي

مرگ مې مېلمه شو د بڼامار په برخه شومه

په نیمه شپه سوې نارې شوې

مور له لورانو بېلوي کوكې وهينه

په لنډيو كې (باد) شخصيت پيدا كوي، مگر داسې شخصيت
پيدا كوي چې هغه كولى شي اوږدې لارې وهي، هغه كولى شي د
گلونو وږمې او د لونگو خوشبويي د نړۍ له يوې برخې نه بلې
برخې ته ولېږدوي، د عاشقانو هيلې او غوښتنې راتولې او
فريادونه يې له غرونو هغې خواته له سيندونو پورې هغو لري
ځايونه ورسوي چې د مينې له لېوالو سره د دوى په هلو ځلو، ژړا او
خنداو كې گډون او د همدې لېوالو په خاطر كله په لوړو غرونو
كې د يوه عاشق زلمي د پگړۍ شمله خوځوي او كله د كلا پر كنډو
باندي د مينې پېغلې په سالو كې انځورېږي او هغه وړپورې بيا د
بنكلو تصاوېرو دنيا لاسكې او رنگينه كړي.

هلکه څه ډېر په نځرو څه

په لويو غرو څه چې شمله دې باد وهينه

په کنډو اوږې پناه کېږې

دا سور سالو دې باد وهي ژړا راځينه

د سحرا باده راته وايه

زما لالی د کومو غرو منزل کوینه

د دامان باده یار ته وایه

د ځنکدن سلگی. وهم تا یادومه

باد د لیلی د کلي راغی

په سحر پلن شول د لونگو درملونه

په لنډیو کې (کاغذ) د نیم دیدن ځواب دی، نو ځکه مینان د هغه
قدر کوي، ځکه چې همدا کاغذ دی چې د مسافر اشنا احوال
رارسوي، نو ځکه مینان هغه کله له شاهین سره تشبه کوي چې
الوزي او دیو یار احوال بل یار ته رسوي او کله یې هم له هغه
قاصد سره تشبه کوي چې د یار هغه لیک چې د اوبنکو او د زړه په
وینو لیکل شوی دی، بل یار ته رسوي او وایي چې:
کاغذ د زړه په وینو لیک دی

اه مې پرې وکېښ ځکه تور یې دي حرفونه

کاغذ لیکم اوبنکې مې څاڅي

د اوبنکو رود خبرې واړه رانه وړینه

کاغذه ورشه په سلام شه

بیا په کلام شه چې د یار سلام کومه

کاغذه ژر راپسې راشه

چې یار د ما په حق کې څه ځواب کومینه

کاغذ دې یو پر بله راغی

د مازیگر کاغذ دې نوکې نوکې کړمه

کاغذ د نیم دیدن ځواب دی

په ما موقوف شول د اشنا ټول دیدنونه

دغه راز په پښتو لنډیو کې (گل) ډېر زیات ستایل شوی دی دا ځکه چې مین د خپلې محبوبې بشر د گل په څېره کې ویني او حتی د خپلې محبوبې مخ ورته د غاټول او گلاب له گل څخه نازکه ښکاري. دغه راز دوی ځکه گل ستایي چې محبوبه یې هغه په خپل اوربل کې ټومبي، نو ځکه د پښتو یو زیات شمېر لنډۍ د گل په هکله ویل شوي دي.

گل په اوربل باندې مزه کا

تا په خیالي اوربل کتار کړه ژیر گلونه

گل به دې حسن ته حیران شي

که دې د باغ په لوري تگ وشي مینه

گلان له خاورو پیدا کېږي

زما لالی تر گل نازک خاورو له ځینه

گلو کې ستا بشر ښکارېږي

ځکه سپرلي ته زما زړه دعا کوينه

گلونه ځکه په خندا دي

چې شاه ليلا په باغ کې سترگې توروينه

گلاب به مخ پر برخه مينځي

زه د گلاب يارۍ کې اوبنکې تويومه

په لنډيو کې د (اختر) ورځې هغه بختورې ورځې دي چې په دې ورځو کې ټول خلک خپل خفگانونه هېروي او خپلې خوشالۍ خپلو کې وېشي، په دغو ورځو کې د بېلتون پر کور د غم باران اوري، دغه ورځې د مروړو يارانو د ليدو ورځې دي، د دوه مينانو د ليدو ورځې دي، په دغو ورځو کې نجونې پېنې او لاسونه په نکريزو سره، سره کوي او د نږدې او لرې دوستانو ليدو ته ځي، باغونو ته د زړه د خوشالولو او د مېلو جوړولو لپاره ځي.

اختره تل تر تله اوسې

چې د بېلتون په کور تر مرگه وي ويرونه

اختر ته ډېره خوشالېږم

زما د يار وعده اختر دی رابه شينه

اختر ته ځکه خوشالېږم

چې مروړ جانان به ما پخلا کوينه

اختر دې تاته مبارک شي

چې لاس او پښې دې بې حنا اور لگوينه

اختر چې تېر شي بيا به راشي

دا د ځوانۍ عمر خو بېرته نه راځينه

د پښتني سيمې گانې خورا زياتې دي، خو (پېزوان) او (چارگل) د پېر اهميت لري او په دې هکله پښتنو پېغلې دېرې لنډۍ ويلې دي.

دوی له پېزوان او چارگل سره خبرې کوي د خپل زړه حال ورته وايي او کله کله يې ملامتوي او ښېراوې ورته کوي.

پېزوان يې پاس په شونډو سپور کړ

لکه ښامار چې خندنې دپاسه وينه

پېزوانه دومره غرور مه کړه

بهار پسې تل د خزان راځي بادونه

پېزوان يې تورو سترگو وخوړ

زه د نشتر تعويد پېزوان له جوړومه

پېزوانه ستا په پرو غوڅ شوم

تر ژوندانه به مې روغ نه شي پرهارونه

چارگل په پوزه کړه خدای ياد کړه

بهار پسې تل د خزان راځي بادونه

چارگل دې غټ په پوزه ايښی

ستا د چارگل پرې مې شونډې ژوبلونه

په لنډيو کې (مازيگر) هغه وخت دی چې دوه یاران یو بل ویني او
گودر هغه ځای دی چې دوه یاران یو بل ویني، ځینې بیا مازیگر
غندي، ځکه د یوې شېبې خوشالي لري او ځینې وایي چې په
مازیگر کې ښېرې ښې نه وي، ځکه چې ژر قبلېږي او ځینې په
مازیگر کې په گودر کې د یار لیدل اختر بولي او تل خدای (ج) ته د
داسې اخترونو سوالونه کوي.

مازیگر تل لري خاونده

چې مازیگر په گودر وشي دیدنونه

مازیگر مه کړې لویه خدایه

یوه شېبه یې خوشالي وي بیا غمونه

مازیگری دی ښېرې مه کړه

ته به د ناز ښېرې کوي رښتیا به شینه

گودر له ځمه خوشالېږم

چې مې جانان کرلي لار کې سره گلونه

گودر دې عمر له اباد وي

مازیگری کې په کې تل وي اخترونه

گودر بادشاه منگی وزیر دی

وزير همېش د خپل بادشاه سلام له ځينه

مازيگري دى قدم ورو كه

په زړه ويشتلي به بېبرا درته كوينه

دغه راز په لنډيو كې له خپل (نصيب) څخه ډېرې شكوي او گيلې
شوي او د ټولو غمونو دردونو او بېلتونونو د رامنځته كېدو علت
يې نصيب بللى دى او كله يې بيا هم خپل نصيبونه له هغو گلانو
سره تشبه كړي دي چې پر هغو خزان راغلى دى او هغه يې وچ، ډېر
او رڅولي دي.

نصيب زما كه مې د يار دى

په اور دې وسوځي د دواړو نصيبونه

نصيب مې گل خزان پرې راغى

نرى نرى پانې يې باد په هوا وړينه

نصيبه څه درسره وكرم

په شنو توتيانو كې مې زاغ په برخه شونه

نصيب مې څه چارې راو كړې

په ژپړو گلو لاس وهم اغزي راځينه

نصيبه ډېر درنه خفه يم

كله مې خان كله مې غره ته خېژوينه

ولسي شاعران د تورو شپو، تيارو، جونگړو، سپوږمۍ او ستورو
رڼا او حال پر ژبه ښه پوهېږي.

هغوی د پېړيو اوږدې او ستومانونکې تيارې تر همدې نوراني او
خلېدونکي اسمان تر چتر لاندې زغملي او سبا کړي دي، لاتراوسه
پورې د لوړو ژورو، درو، پراخو بيابانونو او شنو ځنگلونو پر لارو د
سپوږمۍ تر خراغ لاندې تگ د هغوی د کار او شعر لپاره يواځينۍ
ډيوه او د لارې مشال دی له همدې کبله په عاشقانه لنډيو کې
(سپوږمۍ) هم د (باد) په خبر په خبرو راځي ژوندۍ ښه پيدا کوي،
د لنډيو د بې نومو شاعرانو د عواطفو نړۍ ته لار باسي او د
عواطفو د نظيفو انځورگريو په افاده او انځورنه کې مرسته کوي.

سپوږمۍ په غره راپورته کېږي

چې مسافر په سيند گډېږي غرق به شينه

سپوږميه تاته مې سلام دی

زما جانان به تاته ډېر کتلي ويښه

سپوږمۍ ته سپينه سپينه اوږې

لکه ماهی چې په شودو غوټې وهينه

سپوږميه وسوزه ايرې شه

هغه لیلی چې تا لیده خاورو ته ځينه

(توره)، (ننگ)، (غیرت) او (جگره) د پښتني ښځې له نظره د نارینتوب د کمال پاڅه پړاوونه دي، پښتني ښځې د تجربو له مخې په دې نظر دي، هغه نارینه چې د پښتونولۍ په معیارونو برابر نه وي، یانې د سیمې او ولس د عزت او عفت ننگه نه کوي، د مینې دروازه، هدیره او نغری نه ساتي، مېلمه نه پالي او د مېلمه عزت نه کوي، د مینې د اعتماد او وفا وړ نه دی او هغه څوک چې د پښتونولۍ د پټ او ننگ کلک او وفادار ملگری دی، هغه د ستایلو وړ دی. پښتني ښځې په لنډیو د نارینه مېړانه ستایي. د نارینه شجاعت او جنگي قابلیت تائیدوي، دلته به څو لنډۍ د بېلگې په توګه راوړو.

په وینو رنګ توره دې راوړه

راشه په سرو شونډو یې زه درپا کومه

که تور اوربل مې میراتېږي

په پښتو ننگ دی جانان نه منع کومه

په تور توپک ویشتلې راشه

چې پرهاړونه دې ګنډم خوله درکومه

که په زلمو کې بریالی شې

قسم مې کړی د یاری لاس درکومه

(سالو) هم په پښتو لنډيو کې ډېر ياد شوی دی او لنډيو ويونکي
ډېر ځله د خپلې محبوبې سالو ستايلي دي او دغه راز د سره سالو
راڅرگندېدل او د تياره مازيگر په اوبو کې د اور په څېر د سالو د
سره رنگ، انعکاس د سپېڅلي کليوالې مينې مظهر دی، دلته
عاشق د خپلې معشوقې تر سره سالو لاندې هر شی سور ويني،
سيند سور، گودر سور، اوبه سرې، داسې سرې لکه د اور لمبې، د
مينې سوزونکې او گرمې لمبې، داسې لمبې چې هر شی سېزي او
هر شي ته خپل رنگ ورکوي.

په گودر سور سالو ښکاره شو

ما وې په نورو اوبو اور ولگېدنه

سالو زما لپاره راوړه

ماته همزولي پېغورونه راکوينه

سالو کې پټه پټه راشه

باران ورېږي چې لمدۀ نه شي مينه

سالو په سر امېل په غاړه

ليلی خيالي منگی په سر اوبو له ځينه

سالو په سر مخې له راغله

د زړه په سر يې سرې لمبې اوبو له ځينه

دغه راز په پښتو لنډيو کې له (موزي) څخه ډېره گيله او شکوه شوې او هغه يې ډېر غندلی دی او د هغه له ژوند څخه د هغه په مرگ او د ځان په کنتون خوشاله وي.

دغه راز موزي هغه چا ته وايي چې هېڅکله له ځان څخه مېړانه نه شي ښودلای او هېڅوک ورته په درنه سترگه نه گوري.

موزيگي بله توره وکړه

په ډېران مې خريې په توره ووهنه

د موزيگي نه کونډه ښه يم

توره څرخه به گرځوم ځان به ساتمه

د موزيگي مېړانه گوري

په شين کبل کې د مېړي نه مخکې شونه

د موزيگي نښه ښکاره ده

خولۍ يې خيرې ککړۍ لمر وهينه

اسمانه پرېوزې بخته واورې

زرگيه وچ شي ما موزي ته ودوينه

درېم څپرکی

د نړۍ له نورو مشهورو شعرونو سره

د لنډۍ پر تلنه

پښتو لنډۍ د خپل جوړښت له مخې ډېر لنډ شعر دی، د نړۍ په نورو ژبو کې د داسې شعرونو نمونې ډېرې کمې دي، یوازې په روسي او جاپاني او ځینو نورو کمو ژبو کې داسې شعري فورمونه شته، چې ډېر لنډ دي او له لنډۍ سره سیالي کولای شي.

پښتو لنډۍ د پښتو ادب یوه داسې پانگه ده چې د لرې او برې پښتونخوا د خلکو شریک مال گڼل کېږي او هلته او دلته د پښتنو په ژبه یوشان جاري دي. که د هغو بحر تال او تول تر نظر لاندې ونیسو، هغه داسې مشخصات لري چې د نړۍ په یوه ژبه کې هم دغه مشخصات او قواعد د ولسي اشعارو او سندرو لپاره نه شو مشخص کولای.

د یوه ولس اشعار او سندري د نورو ولسونو د اشعارو او ملي سندرو په قالب کې نه شو اچولی چې ښه مثال یې د پښتو لنډۍ، نیمکۍ، بگتۍ او نور دي. دلته د موضوع د زیات وضاحت او

صراحت لپاره د پښتو لنډۍ او د روسي ولسي ادب (چستوشکي) تر مینځ یوه لنډه مقایسه او پرتله وړاندې کېږي:

روسي (چستوشکي) او پښتو لنډۍ د هنري ماهیت او موضوع د پراختیا او د محتوا د عمومیت او د احساساتو او عواطفو د څرګندونې بڼې وسیلې دي. د ژبې د روانۍ او د فورم د سادګۍ له امله هلته او دلته د دواړو ټولنو په فولکلوريکو ادبیاتو کې خاص ځای او ځینې ورته خصوصیات لري.

چستوشکي د روسیې د خلکو د تغزلي (لیريکو) سندرو یوه قافیه لرونکې سندره ده چې د مضمون د محتوا له کبله ډېره متنوعه، د استعمال له مخې خورا زیاته مروجه او د فورم له مخې خورا لنډه او معمولاً له څلور بندونو (مسرو) څخه جوړېږي.

چیسوشکي د ولسي سندرې او ملي رباعي مانا افاده کوي.

د اصیلو فلکلوريکو سندرو په توګه چستوشکي د روسي د لویې ټولنې په هره سیمه او هر ایالت کې د خلکو ترمنځ رواج لري او د پښتو لنډیو په څېر په هره سیمه او هر ځای کې د خلکو له خوا ویل کېږي. چیسوشکي د پښتو لنډیو په څېر په هره سیمه کې په خاص تامل او اهنګ ویل کېږي او لکه دلته چې د لنډیو ویل په هره سیمه: تیرا، وردګو، ننگرهار، پکتیا، کندهار او نورو کې د اهنګ، کمپوز او غاړې له مخې څه ناڅه سره توپیر پیدا کوي، همدغه څېر روسي چستوشکي هم په هره سیمه کې په خاص وزن

او اهنګ ويل کېږي او غالباً هماغه سيمې ته په منسوب نامه يادېږي.

چيستوشکي ولسي منشا نه لري، دغه اصطلاح ادبياتو راويستې. دا اصطلاح د روسيې د ولسي سندرو يوه ټولونکي او محقق راويستې ده، دغه ولسي سندره اوس تقريباً هر ځای د (چيستوشکي) په نامه يادېږي.

د چيستوشکي جوړونکي او ويونکي د پښتو لنډيو د جوړونکي په څېر کليوال ځوانان او په تېره بيا پېغلې دي، چې د فلکلوريکو سندرو په عنعنوي قانون وزن او قافيې لري. د نورو پخوانيو فلکلوريکو سندرو پر خلاف چيستوشکي د ځانګړو سندرغاړو له خوا جوړېږي بيا د ټولنې په ولسي سندرو کې ځای نيسي او ټاکلي سندرغاړي ته يې د جوړولو نسبت نه کېږي.

دلته د چيستوشکو د منظومې دوه مثالونه وړاندې کوو.

د زړه راز مې دی ليکلی

استوم يې لرې ځای نه

زه وم ناسته په غرمه کې

ما پټ راز ليکه اشنای ته

»»»»

د نور ګڼ ځنګله ها خوانه

درې دېرش دریو لاریو شاته

د لالي د گارمون ساز دی

او دده دېر خوږ اواز دی

لنډۍ ته ورته د نورو ملتونو ولسي شعرونه لکه په دري ژبه کې چاربيتي د روسي ژبې چيستوشکي او د اسپانوي ژبې (کاتي جاندو) زياتره بې منظري اوازونه دي. په دې اوازونو کې د انسان په تېره بيا د عاشق او رتل شوي انسان اوازونه راغبرگ شوي دي. په دې شعرونو کې د منظري او تصوير جوړولو لور ته دېره پاملرنه نه کېږي، د هغو لپاره نه باران شته نه ږلۍ نه سره غرمه، نه شين سحر، نه غرونه او نه بيا بانونه.

گارسيالوديکا: - د اسپانوي ژبې (کاتي جاندو) په باب وايي: ((په داسې حال کې چې زموږ د تپاو وږمې زياتره اوازونه ددې قدرت لري چې هغه منظري موږ ته په زړه کړي چې دغه اوازونه په هغوی کې ويل کېږي.

خو ځينې نور بيا (کاتي جاندو) لرغوني اهنگونه بولي.

خو لنډۍ لکه کاتي جاندو بيا مطلق بې منظري اوازونه نه دي، بلکې کله کله د انسان په خبرولو کې له طبيعت او د هغه له ښکلو مظاهرو څخه مرسته غواړي او دې د همدې مقصود لپاره د منظري په جوړولو لاس پورې کوي. مگر په دې منظر کې نه حل

کېږي او هغه د انسان د باطني غوښتنو او نننيو شخړو د افهام د بشپړه توب لپاره استعمالوي او شکل منونکي تجسم دومره نه رابرسېره کوي چې د لنډۍ اصلي موضوع (انسان) او د هغه د احساساتو بيان د شکلونو او منظرو تر تجسم جار کړي او فرعي موضوع د اصلي مضمون ځای ونيسي. په لنډيو کې ډېر څه يادېږي. دا ګرد سره د انسان د مينې او محبت د احساس د لا زياتولو او لا څرګندولو خدمت ته راکاږي. په لنډۍ کې دغه شکل منونکي مادي واقعيتونه داسې تبارز نه شي کولای چې خپل مخاطب د شعر له اصلي موضوع واړوي.

سبا به بيا کله يې بارېږي

د دښت ګلان به ستا لمنه بويينه

په پورتنۍ لنډۍ کې د کډو بارېدل، پر ګلو باندې د کوچۍ د اوږدې لمنې لګېدل، د پراخ بيابان او اوږدو لارو تصوير، د وطن پسرلی، عشق، طبيعت او د عاميانه مينې صداقت او معصوميت او د مينې لېونتوب او هيجان ډېر ښکلي افاده شوي دي. له دې بحث څخه داسې نتيجه اخيستل کېږي، که څه هم لنډۍ د نورو ملتونو د مماثلو حماسي شعرونو په څېر ځان د انسان او د هغه د احساساتو بيان ته وقفوي، خو مطلق بې منظري اواز نه دی، بلکې له تصوير او طبعي تجسم څخه هم کار اخلي او همدا د لنډۍ او اسپانوي کاتي کاندو او نورو ملتونو د فلکلوري شعرونو د توپير پوله ده او له همدې کبله موږ خپلې لنډۍ د شعري تخنيک په لحاظ

پر منظره لرونکو منظره يي لنډيو باندې وېشلاى شو او بايد يې ووبشو.

جاپاني هايکو هم د نړۍ په ډېرو لنډو شعرونو کې راځي، ټولې درې مسرې او () خپې لري.

دا شعرونه منظره يي هم دي او بې تصويره هم. په جاپاني ژبه کې ډېرې مشهورې دي. له پښتو لنډيو سره سيالي کولای شي، خو کم خوند او اهنګ چې د وزن او اهنګ له مخې په پښتو لنډيو کې شته د نړۍ په نورو ژبو کې يې ساری نه ليدل کېږي.

www.melitahrik.com
0777 400 116

خلورم خپرکی

د لنډيو په هکله ليکل شوي اثار

د لنډيو په برخه کې ډېر اثار ليکل شوي، خو کوم اثار چې چاپ شوي او ماته معلوم دي، د هغو يوه لنډه يادونه کوو.

د يادولو وړ بولو چې ځينې فلکلوري کيسې چې د ضرورت په وخت کې په کې لنډۍ راوړل شوي دي او بيا د کتاب په بڼه چاپ شوي، هغه هم په دغو يادو شويو کتابونو کې راوړل شوي دي.

۱- پښتني سندرې، لومړۍ ټوک

مهتم: محمد دين ژواک

خپرونکی: پښتو ټولنه

د چاپ نېټه، (۱۳۴۴) ل کال زمري د کابل عمومي مطبعه.

موضوع د پښتو ولسي ادب: لنډۍ، بابولالې، د اتني نارې، د شين خالۍ نارې او د کاکړو غاړې په کې راغلي دي، چې د لنډيو شمېر يې تر اتو زرو څخه اوږي، دا د پښتو ادبياتو د شفاهي ادب يوه لويه مجموعه ده.

۲- د پښتونخوا د شعر هاروبهار

ټولونكې: ډارمسټر فرانسوي

خپرونكې: د پاریس ختیځ ټولنه.

د خپرېدو کال (۱۸۸۸)م د پاریس سرکاري مطبعه.

موضوع: په دې اثر کې د پښتو لنډۍ، غزلې، چاربيتې، متلونه، کيسې، سندرې او نور راټول شوي دي.

۳- د خلکو سندرې

ليکوال: حبيب الله رفيع

خپروونكې: د افغانستان علومو اکاډمي او ادب ټولنه

د خپرېدو کال (۱۳۴۹)ل دولتي مطبعه.

موضوع: د پښتو د ولسي ادب د ميندو سندرې، د وړو شاعري، کيسې د لويانو سندرې، محلي پارچې د اتني نارې، بابولالې، لنډۍ، خالونه، سروکي، منظوم متلونه، د هوتکونارې، کاکړۍ، ساندې، غږونه، د مروتو کسرونه، مقامونه، چاربيتې، بدلې، بگتۍ، داستانونه او مشاعرې له پېژندگلۍ او نومونو سره په کې راغلي دي او د ولسي ادب د خپرونکو مرستندوی دي.

۴- ملي سندرې

ليکوال: محمد گل نوري

خپروونكې: پښتو ټولنه

د خپرېدو کال (۱۳۲۳) ل دولتي مطبعه

موضوع: پښتو لنډۍ، بابولالې او اتني نارې، د استاد نوري له خوا راټولې شوې دي د لنډيو شمېر يې (۳۰۰۰) او د اتني د نارو شمېر يې (۱۰۳) او د بابولالو يې (۱۱۲) ته رسېږي، وروسته ددې کتاب پر بنسټ د پښتني سندرې لومړۍ ټوک د زياترو مخونو او زياتو شمېر لنډيو په لرلو سره خپور شو (وگورئ پښتني لنډۍ لومړۍ ټوک)

۵- پرونی

مولفه او راټولونکې: مستوره شال

مهتم: نېک محمد پکتيانی

د خپرېدو کال: (۱۳۳۳) دوه زره ټوکه

موضوع: د پښتونستان د ملي موضوع په باب څو ويناوې او د مستورې او څو نورو پښتنو مېرمنو، لکه حليمي، زينتي مومندې، هاجرې، شعرونه، سندرې او يو شمېر لنډۍ په کې راغونډې شوي دي.

۶- گل ټپې لومړۍ ټوک

ټولونکې: گل محمد خان کاکړ

د خپرېدو کال (۱۹۶۱) م اسلاميه پریس کویته

موضوع له (الف) څخه تر (ی) په ترتیب سره زرگونه پښتو لنډۍ په کې راغونډې شوي او خوندور اثر دی.

۷- گل تپي، دویم ټوک

ټولوونکی: گل محمد خان کاکړ

د خپرېدو کال، نه لري

موضوع دا هم د پښتو لنډۍ یوه مجموعه ده چې بیا هم په دوو برخو کې د الفبې په ترتیب شروع شوي او دا برخه یې له یوې ضمیمې سره په یوه ټوک کې راغلې ده.

۸- گل تپي درېیم ټوک

ټولوونکی: گل محمد خان کاکړ

د خپرېدو کال: نه لري

خپروونکی: اسلامیه پریس کویټه

موضوع: د ولسي شاعری د چاربيتو، غزلو، لوبو، لنډیو، رباعي گانو او د ولسي شاعری نورو رنگارنگ شعرونو مجموعه ده. د درېیم ټوک موضوع هم لکه چې یادونه وشوه، ولسي شاعري ده. دا هم د پښتو لنډیو درېیمه برخه ده، چې بې له ردیفه پر دوو کوچنیو بېلابېلو برخو کې راټولې شوې دي.

۹- لېونی

مصنف: اکمال خان لېونی

خپروونکی: عوامي کتاب خانه، پېښور

د خپرېدو ځای: منظور عام پریس، پېښور

موضوع: د ولسي شاعری، ځینې نمونې

۱۰- اله دین چراغ

تصنیف: عزیز الرحمن

خپروونکی: قدیمي کتاب خانه، پېښور

د خپرېدو ځای منظور عام پریس، پېښور

موضوع د اله دین چراغ د مشهورې فلکلوري کیسې منظومه

پښتو ترجمه ده او د کیسې د رنگینۍ لپاره ځای پر ځای لنډۍ،

لوبې او نور ولسي شعرونه په کې راغلي دي.

۱۱- ټپې

ټولونکی: سید اکبر صابر

خپروونکی: رحمان ایند کمیاني بک سلیرز

د خپرېدو ځای: حمیدیه پریس، پېښور

موضوع: د پت، وطن، جانان، زلفو، پېزوان، بېلتون، سترگو،

سالو، گودر، اختر، غم، غماز، طبیب، پسرلی، ملتان، چمنی

خان، منگی، شونډو او نورو عناوینو لاندې د لنډیو انتخاب او چاڼ دی.

۱۲- چمنی خان

مصنف: عبدالوهاب دستي

خپرونکی: رحمان گل اینډ کمپني بک سلیرز

د خپرېدو کال: نه لري

خپرېدو ځای: سرحد الکټریک پریس، پېښور

موضوع: د انگرېزانو او نورو پرضد د نامتو ملي مجاهد (چمنی خان) د مبارزو داستان دی، چې د ولسي اشعارو په طرز په لنډیو، لوبو، غزلو او نورو کې په خواږه ډول لیکل شوي دي.

۱۳- نوې کیسه د شهزاده لال او اونیلمی شهزادگی

مصنف: طالب ولي محمد خان

خپرونکی: رحمان گل خان اینډ کمپني نیو اکشال

موضوع: د دوو مینانو یو فلکلوري کیسه ده چې په ولسي نظم کې اچول شوې او ځای پر ځای لوبې، لنډۍ او رباعي گانې هم د کیسې د رنگینۍ په غرض په کې راغلي دي.

۱۴- د غم ټال درستم خان، بي بي شريني

مصنف: میا قدرت شاه د ملنګي شریف

خپرونکی: حاجي محمد عبدالخالق فضل مالک

د خپرېدو ځای: شاهين برقي پريس، پېښور

موضوع: د دوو مینو فلکلوري کیسه ده چې ځای پر ځای رباعي گانې او لنډۍ هم په کې راغلي دي.

۱۵- د فکر ټال او خوندناکې ټيپې

مصنف: سيد اکبر صابر

خپرونکی: ميا حاجي محمد عبدالخالق فضل مالک

د خپرېدو ځای: نيوايگل ستار پريس

موضوع: د نوموړي شاعر د ولسي طرز شعرونه، لکه چاربيتې، عزلي، لوبي، رباعي گانې، لنډۍ او نور په کې راغلي دي.

۱۶- ناول د ماه رځي

ليکونکی: راحت زاخيلي

په فرمايش د حضرت ايف ار اين ايچ صاحب

موضوع: دا کتاب فی الواقع صحيح قصه ده، د حال زماني سرگذشت دی، د سترگو ليدلی حال دی چې په سنه (۱۹۰۶-۱۹۰۷-۱۹۰۸-۱۹۰۹) کې تېره شوې ده.

په نثر ليکلی شوی ناول دی چې ځای پر ځای لنډۍ او بيتونه هم لري.

۱۷- رويل گلونه

مصنف: رويل خان رويل د نوښار

ناشران: حاجي عبدالمنان او محمد اجمل، اسلامي کتابخانه

د خپرېدو ځای: حمیدیه پریس، پېښور.

موضوع: د ولسي شعرونو، رباعي گانو، لوبو، غزلو، مسرو او نورو شعري مجموعه.

۱۸- زخم پټی

مصنف: جمال شاعر

ناشر: نوراني کتابخانه

د خپرېدو ځای: منظور پریس، پېښور

موضوع: د یاد ولسي شاعر د نظم، شعرونو، کیسو، چاربتو، لوبو، لنډیو او نورو مجموعه ده.

۱۹- الف لیلی

مصنف: گل دراز اصیل

خپرونکی: عوامي کتابخانه نیواکمال

موضوع: د فتح باب شهزاده، فلکلوري کیسه ده چې په کیسه کې غزلې، لوبې او لنډۍ هم راغلي دي.

۲۰- طالب جان

مصنف: شاعر ولي

خپرونکی: عوامي کتابخانه نيو اکشال

د خپرېدو ځای: شاهين برقي پریس، پېښور

موضوع: د طالب جان فلکلوري کيسه په کې په نظم شوې او د کيسې د جذابيت په غرمو لنډۍ، لوبې او غزلې هم په کې راغلي دي.

۲۱- حکايت لاجواب

تصنيف: علي حيدر جوشي

ناشران: حاجي عبدالمنان او محمد اجمل، اسلامي کتابخانه

د خپرېدو ځای: حميديه پریس، پېښور

موضوع: د حضرت يوسف د سورة منظومه ترجمه ده او ځای پر ځای په کې لوبې، لنډۍ او غزلې هم راغلي دي.

۲۲- د زړه ټکور

مصنف: سليم شاه

خپرونکی: اسلامي کتابخانه، پېښور

د خپرېدو ځای: منظور عام پریس، پېښور

موضوع: د یاد ولسي شاعر د داستانونو، لوبو، غزلو، رباعي گانو مسرو او نورو ولسي شعرونو مجموعه ده.

۲۳- د فرهاد او شریني کیسه

مصنف: ولي محمد افغان

خپرونکی: زمان گل عوامي کتابخانه

د خپرېدو ځای: شاهین پریس، پېښور

موضوع: د شریني او فرهاد تاریخي کیسه، د پښتو د مشهور یاد ولسي شاعر له خوا ولسي سندرو او داستان په چوکاټ کې لیکل شوې، او ځای پرځای د کیسې د رنگینۍ لپاره لوبې، سندري، لنډۍ او غزلې په کې راغلي دي.

۲۴- د پر غم

لیکونکی: جمال د گنداب شاعر

خپروکی: حاجي عبدالمنان محمد اجمل د اسلامي کتابخاني مالکان

د خپرېدو کال: نه لري

موضوع: د مومن خان او شریني د ناکامې مینې ملي کیسه یې په ولسي نظم او لنډیو کې اچولې او په (۱۶) برخو کې یې ترتیب کړې ده.

۲۵- قصه د لوی ځوان صاحب

مصنف: عزیزالله پردېس

خپرونکی: حاجي محمد عبدالخالق فضل مالک

د خپرېدو ځای: منظور عام پریس، پېښور

موضوع: د لوبو، مقامونو او لنډیو مجموعه ده، چې په پورتنی
نامه یوه کیسه په کې راغلې ده.

۲۶- علي بابا چالس چور

مصنف: طالب محمد ولي محمد

خپرونکی: حاجي عبدالخالق فضل مالک

د خپرېدو ځای: شاهین برقي پریس، پېښور

موضوع: د علي بابا او څلوېښتو غلو کیسه ده، چې په مثنوي
قالب کې نظم شوې، او ځای ځای لنډی او ولسي چاربيتې هم په
کې راغلې دي.

۲۷- د ټکرو شکور

تصنيف: کندرخټک

ناشر: حاجي فضل احمد

د چاپ ځای: منظور عام پریس، پېښور

موضوع: د پښتو ولسي ادب په زړه پورې لوبې، کیسې، چاربيتې، نیمکې، غزلې، ټپې، حمدونه، لنډۍ، نصیحتونه او نعتونه په کې راغلي دي.

۲۸- قصه د عثمان شهزاده

مصنف: امیرحیدر

ناشر: عوامي کتابخانه، نیوک اکشال

موضوع: یوه فلکلوري کیسه ده، چې د نظم په ترڅ کې په کې لوبې، لنډۍ او غزلې هم راغلي دي.

۲۹- قصه د شهزاده اورنگ او بناپېری تاجبرو

مصنف: نورمحمد

ناشر: اسلامي کتابخانه

موضوع: یوه فلکلوري کیسه ده چې د یوه ولسي شاعر له خوا په ولسي شعرونو او لنډیو لیکل شوې ده.

اخځونه

- ۱- پښتو لنډۍ، سليمان لايق او مجاور احمد زيار، ۱۳۶۳ ل کال.
- ۲- پښتني لنډۍ، بېلابېل چاپونه
- ۳- د ادب تيوري اساسونه، دوست شينواری، ۱۳۶۵ ل کال.
- ۴- د پښتو شفاهي ادبيات، غوثۍ خاورې، ۱۳۶۶ ل کال.
- ۵- پښتو پانگه، لومړۍ ټوک، حبيب الله رفيع، ۱۳۵۴ ل کال.
- ۶- پښتو پانگه، دويم ټوک، حبيب الله رفيع، ۱۳۵۶ ل کال.
- ۷- پښتني سندرې، لومړۍ ټوک، محمد دين ژواک، ۱۳۳۴ ل کال.
- ۸- د لنډيو نومونه، د ژبو او ادبياتو پوهنځي لکچرنوټونه

مننه او کوروداني

د افغانستان ملي تحريک د هېواد پال او فرهنگپال شخصيت
بناغلي (حاجي عالم خان) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې
اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحريک وياړي چې د علمي
اثارو د چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له
ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو چې په خپل
معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.
يو ځل بيا د دې اثر له ليکوالي او چاپوونکي څخه د زړه له تله
مننه کوو چې د دې اثر د ليکلو او چاپولو جوگه شول.

په فرهنگي مينه

د افغانستان ملي تحريک

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library